

Hoger beroep door
(Open bekl. sub 2) t/alles
en om t/hem

vonnis nr.

V O N N I S

nummer :

6059

datum : 24/10/2005

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 1C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer:

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE**:
bij wie zich aansluit als burgerlijke partij:

directeur
geboren te
wonende te
Nederlander

op

-ter zitting vertegenwoordigd door meester
meester , advocaat bij de balie te
-tegen eerste beklaagde

, advocaat loco

TEGEN :

1 |
grafisch bediende
geboren te
wonende te
Nederlander

op :

2 |
directeur
geboren te |
wonende te
;
Nederlander

op

BETICHT VAN:

te

A. Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikelen 42, 66, 67, 68, 69 en 71 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), thans strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, gelet op artikel 146 zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft,

zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

- de eerste als eigenaar van 3/8/1992 tot 12/12/1998 die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht hebben gegeven en/of die de werken hebben uitgevoerd,
- de tweede als eigenaar vanaf 12/12/1998 tot op heden,

op het onroerend goed gelegen te |
gekadastreerd als

met een globale oppervlakte van 38090 m²

eigendom van |, geboren te | op

bij akte verleden op

de hierna vermelde werken, omschreven in artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikel 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996) en in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

I. De eerste,

de feiten de achtereenvolgende en voortdurende uiting zijnde van eenzelfde opzet, het laatste feit gepleegd zijnde op **12/12/1998**: "de verjaring van de strafvordering gestuit zijnde door rechtsgeldige daden van onderzoek of van vervolging, namelijk door een proces-verbaal d.d. 01/07/2003,

- a) (i) tussen 01.06.1994 en 01.07.1995 te hebben uitgevoerd
van dan af tot 12/12/1998 te hebben instandgehouden

de overdekking van het zwembad

- b) (i) tussen 01/08/1992 en 31/12/1992 te hebben uitgevoerd
van dan af tot 12/12/1998 te hebben instandgehouden

het paardenboxengebouw met daarnaast een hokje voor de elektri-

citeitsvoorziening

- c) (i) tussen 01.01.1993 en 01.06.1993 te hebben uitgevoerd
(ii) van dan af tot 12/12/1998 te hebben instandgehouden

een hooiopslagplaats

- d) (i) tussen 01.06.1995 en 31.12.1995 te hebben uitgevoerd
(ii) van dan af tot 12/12/1998 te hebben instandgehouden

een kippen – en geitenstal

- (i) tussen 01.06.1995 en 01.12.1995 te hebben uitgevoerd
(ii) van dan af tot 12/12/1998 te hebben instandgehouden

een schapenstal

- e) tussen 03.08.1992 en 12.12.1998 te hebben uitgevoerd

een houten afspanning

de tweede van 12/12/1998 tot en met 30 april 2000 te hebben in stand gehouden;

namelijk:

- 1) een overdekt zwembad,
- 2) een houten tuinhuis
- 3) een paardenboxgebouw (zes boxen)
- 4) een hooiopslagplaats
- 5) een kippen- en geitenstal
- 6) een tuingereedschapshok
- 7) een schapenstal
- 8) een houten afspanning

B. Bij inbreuk op de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

de tweede, als eigenaar

op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd als

met een globale oppervlakte van 38090 m²

eigendom van

, geboren te

, op

bij akte verleden op

de hierna vermelde werken, omschreven in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

vanaf 1 mei 2000 tot ten minste 1/7/2003 verder in stand te hebben gehouden;

namelijk

- 1) een overdekt zwembad,
- 2) een houten tuinhuis
- 3) een paardenboxgebouw (zes boxen)
- 4) een hooiopslagplaats
- 5) een kippen- en geitenstal
- 6) een tuingereedschapshok
- 7) een schapenstal
- 8) een houten afspanning

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te dd. 27 mei 2004

oOOo

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging, bijgestaan
-door meester , advocaat loco meester , advocaat bij
de balie te , kantoorhoudende te
voor eerste beklaagde,
-door meester , advocaat loco meester , advocaat bij
de balie te voor tweede beklaagde;

oOOo

Na kennisname van de zeer uitgebreide conclusies van eerste en tweede beklaagde weerhoudt de rechtbank het navolgende.

Strafgebied:

1) De rechtbank aanvaardt de stelling van tweede beklaagde niet met betrekking tot zijn onwetendheid over het bestaan van de stedenbouwkundige inbreuken op het eigendom dat hij aankocht van eerste beklaagde.

De notariële akte en de daarin opgenomen clause waarin sprake is van het gebrek aan vergunning met betrekking tot de weerhouden constructies in de dagvaarding, is zeer duidelijk, en wijst erop dat tweede beklaagde kennis had van de inbreuken (st 42). Bovendien blijkt uit de verklaring van eerste beklaagde dat er gesprekken over de inbreuken plaatsvonden bij eerste en tweede beklaagde en dat de buurman hiervan getuige was. Eerste beklaagde is hierover bovendien formeel.

Tweede beklaagde had ook een "actieve" informatieplicht en kan zich niet verschuilen achter een gebrek aan juridische kennis.

2) De argumentatie van eerste beklaagde over zijn, al dan niet, wetens en willens handelen, wordt om hogervermelde redenen niet weerhouden. Ook voor hem geldt een "actieve" informatieplicht. Hij wist zeer goed dat de constructies niet vergund waren en dat dit een inbreuk uitmaakt op de stedenbouwkundige voorschriften gelet op de uitdrukkelijke vermelding in de notariële akte.(st 42)

3) Met betrekking tot de gesuggereerde meerwaarde als herstellvordering in plaats van afbraak, is de rechtbank van oordeel dat art. 149 van het decreet van 18 mei 1999 met eveneens verwijzing naar het decreet van 4 juni 2003, beoordeeld dient te worden in het licht van het arrest van het Arbitragehof van 19 januari 2005.

Hierdoor worden de gevallen waarin de meerwaarde "kan" gevorderd worden nog meer uitgebreid.

De rechtbank benadrukt evenwel dat, gelet op het feit dat het misdrijf een zwaarwichtige inbreuk vormt op de essentiële voorschriften inzake de bescherming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg, er nog steeds een andere herstelmaatregel "kan" worden opgelegd.

De stedenbouwkundige inspecteur vorderde op 12 juli 2002 het herstel van de plaats in de vorige staat door afbraak van het overdekt zwembad met aanhorige ruimtes en houten constructies achteraan het perceel. Deze vordering was gemotiveerd met name dat de houten constructies in strijd zijn met de gewestplanbestemming en dat het instandhouden van onvergunde constructies in natuurgebied niet kan worden gedoogd. Het gebied waarin ze gelegen zijn met name natuurgebied wordt beschouwd als zeer kwetsbaar gebied.

De rechtbank stelt vast dat de vordering van de Stedenbouwkundige inspecteur niet geactualiseerd werd en een verzoek van het Openbaar Ministerie daartoe ontbreekt in het strafdossier. Ook thans ter zitting ontbreekt een schriftelijk standpunt daarover.

Evenwel meent de rechtbank dat het opleggen van een meerwaarde als her-

stel, nog steeds facultatief blijft, en in casu nog steeds de verwijzing naar "een kwetsbaar gebied", standhoudt.

Om die reden weerhoudt de rechtbank ook de vordering van het Openbaar Ministerie, dat de herstellvordering van de Stedenbouwkundige inspecteurs behoudt.

4) Voor alle duidelijkheid benadrukt de rechtbank dat de herstellvordering een vordering is "in rem", gericht op het onroerend goed, met name op de wederrechtelijke constructies. Zij kan derhalve lastens de beide beklaagden worden opgelegd.

De door tweede beklaagde recente verkoop van het onroerend goed aan een zekere Konings, is daarbij niet relevant.

De herstellvordering is ingegeven door de vereiste van een goed en degelijk stedenbouwkundig beleid.

Enkel door toekenning ervan, kunnen de inbreuken worden opgeheven.

De herstellvordering wordt opgelegd lastens beide beklaagden.

De termijn van uitvoering wordt bepaald op 1 jaar na het in kracht van gewijsde treden van onderhavig vonnis.

Een dwangsom van 100 euro per dag vertraging wordt opgelegd vermits dat het enige middel blijkt te zijn om het herstel te bekomen.

Strafmaat:

Het respecteren van de opgelegde stedenbouwkundige voorschriften is absoluut noodzakelijk voor het bekomen van een goed beleid en een goed leefmilieu. De rechtbank houdt rekening met de door partijen aangevoerde elementen alsook met het lange tijdsverloop sedert de feiten en verloop van de procedure. Om die reden, ook gelet op het blanco strafregister wordt voor beiden de opschorting verleend voor drie jaar.

Burgerlijk gebied:

Met betrekking tot de burgerlijke partijstelling van tweede beklaagde lastens eerste beklaagde.

De rechtbank meent dat de vordering ontvankelijk is doch geenszins gegrond.

Tweede beklaagde handelde wetens en willens en met kennis van de inbreuken.

De vordering wordt afgewezen.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 162/1°, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,
artikelen 1, 3, 6, 7 van het Strafwetboek,
de artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;
de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro,
artikel 4 V.T.S.V.,
artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,
artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek,
artikelen 44 en 45 van het Strafwetboek,
artikelen 21, 22, 23, (25) van de wet van 17/4/1878, gewijzigd door artikel 25 van de wet van 24/12/1993, gewijzigd door artikel 2 van de wet van 11.12.1998 en 16 juli 2002 en door artikel 33 van de programmawet van 5 augustus 2003.
en bij toepassing van de artikelen 1, 3, 5, 6 van de wet van 29 juni 1964, gewijzigd door de artikelen 1 en 3 van de wet van 10 februari 1994, gewijzigd bij artikel 6 van de wet van 22 maart 1999 en de wet van 17 april 2002.

Rechtsdoende op tegenspraak:

Gelast de **opschorting van de uitspraak** van de veroordeling, ten voordele van eerste en tweede beklaagde voor een termijn van **drie** jaar, vanaf heden.

Veroordeelt eerste en tweede beklaagde tot betaling van elk 1/2 van de kosten van het geding, belopende **in totaal 168,09 euro in het totaal**.

Verplicht eerste en tweede beklaagde tot betaling van een vergoeding van elk **25 euro**, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en het Koninklijk Besluit van 11 december 2001;

Beveelt het herstel van de plaats door afbraak van het onroerend goed gelegen aan de _____ gekadastreerd als :

_____, namelijk het zwembad met aanhorige ruimtes en houten constructies achteraan het perceel, overeenkomstig de verleende bouwvergunning en dit binnen een termijn van één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis, onder verbeuring van een dwangsom van 100,- euro per dag vertraging, en zegt voor recht dat de Stedenbouwkundig Inspecteur of het College van Burgemeester en Schepenen, in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien.

•

Machtigt de Stedenbouwkundig Inspecteur of het College van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt voor recht dat de beklaagden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij:

Verklaart de eis ontvankelijk doch ongegrond.

Wijst de vordering af.

oOOo

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend en vijf.

AANWEZIG:

voorzitter van de kamer,
enig rechter,
substituut-procureur des konings
adjunct-griffier